

ANACREON:

TIS TEII ANTIQVISSIMI
poëtæ Lyrici Oda, ab Helia An-
drea Latinæ factæ,

A D

CLARISS. VIRVM PETRVM
Montaureum Consiliarium, & Bibliotheca-
rium Regium.

Nec si quid olim lusit Anacreon,
Deleuit ætas.

LVTETIAE,

Apud Robertum Stephanum,
& Guil. Morelium.

M. D. LVI.

PETRO MONTAVREO

Confiliario & Bibliothecario Regio,
doctissimo clarissimoque viro,
Helias Andreas, S.

VOD tibi sub discessum tuū
nuper ostēderam, me Ana-
creontis Odas tum animi,
tum stili in hoc genere exer-
cēdi causa, libenter versurum esse, ita fe-
ci. Ad te verò ante omnes præcipuè mit-
tendas censi, vt pro ea molestia, quam
ex nonnullarum lectione, quas tibi planè
rudes ac vixdum inchoatas ausus sum o-
stendere, percipere te oportuit, parē vo-
luptatem, si possim, rependam, totum o-
pus, si non planè perfectum, affectū qui-
dem certè, & aliqua ex parte politū offe-
rens, atq; adeò consecrans. Res enim co-
git me lucubrationem meam, qualiscun-
que est, nunc in lucem edere. Sed eadē res
impedire non potest, quo minus eam ex-
poliam, atq; te dignam, vt quidem spero,

A.ij.

4
aliquando tandē efficiam. Tametsi argu-
mētum est eiusmodi, vt apud graues vi-
ros nihil leuius videatur, ob idq; te minus
dignum. Sed venerandam antiquitatem
mortaliū nemo magis admiratur, quā
tu. quo nomine, vt spero, totus tibi place-
bit festiuus Anacreon, etiam Latine lo-
quēs. Cuius genus carminis præter reli-
quas virtutes diligenter secutus sū. Duo-
bus aut tribus omnino in locis obscenita-
tis tegendæ gratia pusillum quiddam im-
mutaui, aut præterij. Totidem ferè locis
parum integris mihi diuinādum fuit, nisi
non attingere malui. Sed hæc ad te plu-
ribus quā necesse est. Quamobrem sinē
faciam, vbi te etiam atq; etiā rogauero,
vt hoc quicquid est monimenti summae no-
stræ in te obseruatiæ, ea humanitate ac-
cipias, qua me tibi adhuc ita deuinxisti,
vt nemini plus debeam. Vale. Lutetia
VIII. Calend. Ianuarias.

ANACREONTIS

Teij antiquissimi poetæ Lyrici

Ode, ab Helia Andrea

Latina facta.

DE LYRA.

ANTARE NUNC A-
tridas,
Nūc expetesso Cad-
mum:
Testudo verò ner-
uis
Solum refert Amo-
rem.

Mutanda fila nuper
Curo, lyrāmque totam.
Et Herculis labores
Mox ordior, sed illa
Sonans refert Amores.

A. iij.

Magni valete posthac
 Heròes ergo nobis:
 Nam barbity iocosa
 Solos canunt Amores.

D E F O R M A .

Cornu duplex iuuençis
 Natura, & vngulas dat
 Firmas equis, pedesque
 Lepusculis fugaces,
 Leonibusque dentes
 Vasto truces hiatu,
 Vim piscibus natandi,
 Volucris volandi,
 Audaciam viris, nec
 Iam sceminis valebat.
 Quid his dat ergo? Formam.
 Pro parmulis & illam
 Dat, omnibusque telis.
 Sic vincit ergo ferrum
 Puella, vincit ignem.

I N C U P I D I N E M .

Media silente nocte,
 Vbi prona vertitur iam

Helice, ad manum Bootæ,
 Domitum & labore duro
 Hominum genus quiescit:
 Puer appetit, meâsque
 Pepulit fores Cupido.
 Ego verò mox, quis, inquam,
 Mihi nunc fores laceffit?
 Mea visa dissipabis.
 Aperi, inquit ille, noli,
 Quia sum puer, timere.
 Madefio totus imbre,
 Vagus erro nocte opaca.
 Ita cum foret locutus,
 Miseresimus, parata
 Aperimus & lucerna.
 Puerum quidem ferentem
 Video pharetram, & arcum,
 Video ferentem & alas.
 Statuo repente ad ignem.
 Ibi verò cum sederet,
 Manibus manus fouebam
 Pueri, quoad tepescant.
 Madidis comis & imbrem
 Gelidum leuè exprimebam.
 Mora nulla, cum tepêret,

Vitiatur hic mihi arcus,
 Libert, inquit, experiri:
 Madet imbrē nanque neruus.
 Citus ergo tendit, hepar
 Mihi figit & quasi cæstrum.
 Resilitque cum cachinno.
 Simul inquit, hospes, euge,
 Animo bono esto mecum.
 Mihi nanque saluus arcus,
 Tibi verò cor dolebit.

MOLLITER VIVENDVM.

Super hac virente loto
 Recubans, superque myrto
 Tēnerā, bibam libenter.
 Agedum Cupido vestem
 Humeros supra reuinctus
 Mihi poculum ministret.
 » Cita nanque currit ætas,
 » Rota ceu voluta currus.
 » Iacebimúsque puluis
 » Leuis ossibus solutis.
 Lapidī quid addis vnguen?
 Quid humi rosas profundis?
 Liquido velim capillos

Potius frices odore
 Mihi, dum fruiscor æuo,
 Roseam pares coronam,
 Simul & voces amicam.
 Siquidem, Cupido, nobis
 Libert, antequam choreas
 Acherusias petamus,
 Ita dissipare curas.

R O S A .

Rosam Amoribus dicatam
 Age misceamus ipsam
 Semeleio bibentes.
 Foliis rosa decoris
 Caput vndique impediti
 Age molle rideamus.
 Rosa singularis ô flos,
 Rosa prima cura veris,
 Rosa vel deum voluptas.
 Rosea puer Cytheres
 Caput implicat corolla,
 Charitum vt choros frequentet.
 Age verò me corona
 Fidibus canam sonoris
 Adytis tuis Lyæe.

Lepidáque cum puella
Rofeis nitens corollis
Pedibus solum laceffam.

C O M V S.

Rofeis quidem coronis
Caput vndique impediti
Hilarefcimus bibentes.
Speciofa verò thyrfos
Streptantibus flagellis
Hederæ ferens fonantes,
Pede prompta delicato
Choreas puella plaudit,
Cithara canente dulci.
Puer at coma decorus
Fidibus canore blando
Liquidam fuauè spirans
Sociat fubinde vocem.
Amor aureo capillo,
Etiam decens Lyæus,
Etiam decens Cythere,
Senibus quidem expetitur
Properant videre Comum.

S O M N I V M D E A M O R E.

Sequar vt citato euntem
Pede fe iubet Cupido,
Hyacinthináque virga
Rigidus premit morantem.
Rapidas fequor per vndas,
Nemora inter, atque valles.
Miferú at momordit hydrus.
Mihi verò cor fub ipfas
Saliebat vfque nares,
Subitò & mifer periffem.
Sed Amor tum vtraque molli
Quatiens caput mihi ala,
Cruciaris, inquit, amens,
Quia non vales amare.

S O M N I V M.

Tyrio in tapete noctu
Facili fruens fopore,
Hilaratus antè Baccho,
Mihi cum puellularum
Grege lufitans videbar
Celeri volare curfu.
Ibi verò molliores

Pueri bono Lyæo
 Mihi virgines ob illas
 Probra rursus ingerebant.
 Volui suauari, at
 Subitò excitum relinquunt.
 Ita verò destitutus
 Repeto miser soporem.

C O L U M B A .

Amabilis columba
 Dic vnde quæso prodis.
 Dic aërem serenum
 Penna secans volucris
 Spiras tot vnde tandem,
 Et irrigas odores.
 Quis est? rei quid autem?
 Anacreon herus me
 Emisit ad Bathyllum,
 Nunc cuncta possidentem
 Vnum, omniumque regem.
 Nuper breui Cythere
 Me mancipauit hymno.
 Iam verò Anacreonti
 Ego hæctenus ministro.
 Quosdámque codicillos

En ipsius fero nunc,
 Ob idque liberam me
 Dicit breui futuram.
 Verùm licet manu me
 Mittat senex, ego illi
 Seruire semper opto.
 Quid attinet volare
 Vel montibus, vel agris?
 Et arbori insidère
 Agreste nescio quid,
 Siquid modò, esitantem?
 Nunc verò pane vescor
 Quem de manu reuello
 Rapax Anacreontis.
 Quod verò potat ille
 Merum, mihi dat vltro.
 At ipsa pota salto,
 Herùmque Anacreontem
 Alis obumbro passis.
 Quiesco verò nocte
 Super lyra recumbens.
 Iam rem tenes: abito.
 Cornice reddidisti
 Me iam loquaciorem.

CVPIDO CERES.

Dum cereus cuidam
 Venundatur Cupido,
 Amice dicito, inquam,
 Quanti indicas Amorem
 Istum mihi, politum
 Opus tuum? ille verò,
 Quanti velis habe, inquit.
 At rem scias vt ipsam,
 Nil cereum ipse fingo.
 Sed ferre nolo Amorem
 Domi omnium appetentem.
 Da verò, da mihi, inquam,
 Drachma. cubabit iste
 Mecum puer venustus.
 At tu statim, Cupido,
 Amabo, fac caleſcam.
 Nam ſi negabis, ipſe
 Flamma ſtatim liqueſces.

IN MULIERES.

His vocibus procaces
 Me ſœmina laceſſunt,
 Anacreon ſenex es,

Speclo intuere ſumpto
 Nullæ vt tibi comæ ſint,
 Vt læuis inſuper frons.
 At neſcio ſuperſint,
 An fluxerint capilli:
 Sed id ſcio, decere
 Ludos amœniores
 Eò magis ſenem, quò
 Fatum magis propinquat.

IN HIRVNDINEM.

Quid vis tibi ſceleſta
 Quid vis, hirundo, fiat?
 An vis capi volucres
 Alas tibi vt recîdam?
 An linguam, vt ille Tereus,
 Mauis metam nocentem?
 Cur mane ſomnianti
 Iſta loquacitate
 Mihi eripis puellam?

LIBENTER FVRIT.

Gallus furebat Atys
 In montibus Cybellen
 Magno ſonans boatu.

Nec non aquam bibentes
 Apollinis disertam
 Ripis Clari, furore
 Acti subinde clamant.
 Ego simul Lyæi,
 Nardi simul fragrantis
 Satur, simul puellæ,
 Libens libens proteruo
 Præceps agor furore.

AMOR VINCIT.

Libens libens amabo,
 Amare Amor iubebat,
 Sed ipse mente captus
 Parère negligebam.
 Hic ergo sumit arcum,
 Et auream pharetram,
 Me prælio laceffens.
 At ipse verò tectus
 Lorica, vt olim Achilles,
 Hastâque, parmulaque,
 Audax repugno Amori.
 Ferox petit, recedo.
 Exhausta vbi pharetra,
 Ringit : dein seipsum

Im-

Immittit vt sagittam.
 Mihique soluit artus,
 Et intimum subit cor,
 Nil parmula tegente.
 Nam cur foris petamur,
 Cùm prælium sit intus ?

DIVITIAS CON-
temnit.

Nil Sardium potentem
 Curo Gygem, nec vlllo
 Amore tangor auri,
 Nec æmulor tyrannis.
 Perfusa curo barba
 Nardo vt mihi nitescat.
 Curo vt rosæ rubentes
 Caput mihi coronent.
 Id curo iam quod instat.
 Cui nota crastina est lux ?
 Ergo bibas oportet,
 Libans voces Lyæum,
 Ludâsque per serenum.
 Ne fortè, si occuparit
 Morbus, neget bibendum.

B.i.

IN AMOREM.

Thebana dicis arma,
Troiana cantat ille:
Meas at ipse clades.
Me non eques, pedesve,
Non perdidere naues:
Quoddam nouum sed agmē,
Ab acribus petens me,
Et fascians ocellis.

POCVLVM.

Argenteum toreuma,
Vulcane, quæso nobis
Polito, non Gradiui
Quidem furentis arma.
Quid curo præliari?
Sed poculum perampulum,
Quantum potes profundum.
Cælata verò in illo
Nec plaustra sint, nec astra,
Nec Orion aquosus.
Quid Pleiades moramur?
Quid astra item Bootæ?
Fac vineam virentem,

Cum mitibus racemis.
Fac aureos prementes
Pulchrum simul Lyæum,
Cupidinem, Bathyllum.

ALIUD POCVLVM.

Ars bella delicatum
Scyphum mihi elabora,
Argenteum: nouum ver
Effinge veris hora,
Hora rosas ferente,
Rosas quibus nec vlla
Mihi prior voluptas.
Id verò vbi explicaris,
Affinge potionem,
Dulcissimam sed illam.
Nefarium sacrorum
Ritum aufer exterum, nec
Sit tristis vlla imago.
Cælato verò nobis
Prolem Iouis Lyæum.
Dulcemque temperato
Myrtis Venus liquorem,
Quæ nuptiis amica.
Insculpe Amorem inermem,

Et Gratias iocantes,
 Vitis sacrae sub umbra,
 Pendentibus racemis,
 Et pampino frequentis.
 His insuper venustos,
 Ni Phœbus ipse ludat,
 Addas velim iuuenocos.

BIBENDVM ESSE.

Terræ bibunt feraces,
 Plantæ bibunt & illas.
 Auras Thetis marina,
 Et aureus Thetis Sol:
 Bibitque Luna Solem.
 Quid increpatis ergo
 Me, dum bibo, sodales?

BLANDITVR AMICAE.

Et Tantalii filix stat
 Propter Phrygum fluenta,
 Pandionisque nata
 Volucris est hirundo.
 Spectum forem sed ipse,
 Quod semper intueris.
 Vestis forem decora,

Vt semper induas me.
 O si latex perennis
 Fiam, lauemque rotam.
 Te, lux mea, vt linam, sum
 Nardus libens odora.
 Sim fascia & papillis.
 Collo vnio decenti.
 Plantisque mollicellus
 Sim calceus tenellis,
 Vt ambulans teras me.

DE SEIPSO CALENTE.

Date mi, date, ô puellæ
 Cyathum, vt bibam, Lyæi.
 Quia me bibit quoque ipsum
 Calor aridus iam, & ægrè
 Animam trahens anhelò.
 Date flosculos Lyæi.
 Date sarta queis calentem
 Amo frigerare frontem.
 Penitissimos amorum
 Aliter tego calores,
 Aliquòque condo corde.

IN EFFIGIEM

Bathylli.

Agedum Bathylli ad umbram

Statue arborem virentem.

Agitet comasque molles,

Teneræ sonentque frondes.

Propè fons fluat perennis

Suadæ, strepente Lympha.

Quis eò applicare nolit,

Vbi viderit viator?

IN AVRVM.

» Si prorogare vitam

» Mortalibus valeret,

» Seruare nitar aurum:

» Sumpto appetens vt auro

» Me Parca præteriret,

» Sin nemini liceri

» Vitam licebit vnquam,

» Quare laboro frustra,

» Præoccupoque luctus?

» Nam si mori necesse est,

» Quid me iuuabit aurum?

Optamus ergo posthac

Dulci madere vino

Cum commodis amicis:

Toroque molliore

Pulchram tenere Cyprin.

HILARITER VI-

uendum.

» Mortalis editus sum

» Vitæ ad viam terendam:

» Quantùmque iam peregi

» Cursum scio, at latet me

» Quantum viæ superfit.

Tu verò abito cura,

Mecum tibi nihil fit.

Lætabor ante metam,

Iocabor, atque pulchro

Saltabo cum Lyæo.

BIBENDVM ESSE.

Mihi bibendo vinum

Ærumna dormit omnis.

Ad me quid attinet labor?

Quid cura, quidve luctus?

» Mors me manet, nolim licet.

» Vitæ iuuat quid error?

Ergo merum bibamus,

Pulchri merum Lyæi.

B. iiij.

- ” Bibendo nanque vinum
 ” Ærumna dormit omnis.

I D E M.

- ” Simul subit Lyæus,
 ” Curæ graues quiescunt,
 Lætúque canto, Cræfi
 Ceu possidens talenta.
 Et cuncta mente calco,
 Iacens humi, decorus
 Nigris caput corymbis.
 Armare, at ipse poto.
 Affer scyphum puer, da.
 Nam præstat ebrium me,
 Quàm mortuum iacere.

I D E M.

Bacchus puer Tonantis,
 Liber pater, Lyæus,
 Dum pectus it sub imum
 Dulci rigans liquore,
 Saltare perdocet me.
 Nec vilis ebrïo
 Mea est mihi voluptas.
 Cum carmine atque plausu

Delectat alma Cypris.
 Post illa salto rursus.

A M I C A M S V A M

iubet pingi.

Age verò summe pictor,
 Rosææ magister artis,
 Agedum meam puellam,
 Licet absit illa, pinge.
 Ego te modum docebo.
 Facito comam nigram,tem,
 Tenuique crine mollem.
 Syriúmque spiret illa,
 Si cera possit, vnguen.
 Nigricante sub capillo,
 Age frons abusque primis
 Niteat genis eburna.
 Duplicem supercili arcum
 Caue misceas, secésve:
 Coëant, sed id latenter,
 Veluti vides in illa.
 Pilus hinc & hinc nigrescat.
 Facito igneos ocellos,
 Vt habet Minerua, glaucos ;
 Venus alma, mollicellos,

Tyrio rosæ colore,
 Niueoque lacte mixto,
 Fieri genas oportet.
 Facito labella Suadæ,
 Quibus osculum laceffat.
 Tenerum deinde mentum
 Domina, & polita ceruix
 Charites habeto circum
 Nitidas simul volantes.
 Superest vt induatur
 Tyria stola, pußillum
 Cutis vt tamen patefcatur,
 Reliquosque prodat artus.
 Satis est: videre nanque
 Videor mihi. Euge, forsan
 Etiam loquere cera.

BATHYLLVS PINGITVR.

Mihi pinge sic Bathyllum
 Veluti docebo, pictor.
 Facito comas decentes:
 Color intus vt niger fit,
 Rutilante parte summa,
 Cinnamon inordinatis
 Face liberum capillis,

Vt amant, sinens iacere.
 Supercili corona
 Nigrior dracone frontem
 Volo cingat hinc & inde,
 Teneramque, roscidamque.
 Oculum nigrum, trucemque
 Facito, & tamen serenum.
 Habet illud à Gradivo,
 Habet istud à Cythere.
 Dubia vt citetur hinc spes,
 Pavidusque terror illinc.
 Gena verò more mali
 Rosea induatur ipsi
 Tenui, nouaque pube.
 Et eam, vt potes, pudoris
 Proprius rubor coloret.
 Labra nescio vt tibi sint
 Faciunda. sunt verò
 Tenera, atque plena Suadæ.
 Simul ipsa porrò cera
 Taceat, simul loquatur.
 At amplus esto vultus.
 Sed eburna præteribam,
 Adonidisque colla.
 Age Mercuri manus da,

Mediúmque pectus illi,
 Pugilis femur Laconis,
 Semeleíque ventrem,
 Mediam deinde pubem
 Veneris rudem explica, iam
 Venerem sed appetentem.
 Tua sed parum benigna ars.
 Speciosiora quæ sunt
 Vetat exhibére terga.
 Quid opus pedes docere?
 Pretium dabo quod optes.
 Age Apollinem mihi istum
 Aboleto, fac Bathyllum.
 Fuerísque si profectus
 Etiam Samum, fac ipso
 Mihi Apollinem ex Bathyllo.

DE CVPIDINE VINCTO.

Musæ florea vincla
 Capto nuper Amori
 Iniecére coronas,
 Vinctum dántque decóri.
 Nunc autem Cytherea
 Quærens munera præfert
 Queis absoluat Amorem,

Sed quanuis redimatur,
 Hærebit tamen illic,
 Iam seruire suétus.

FVRIT BIBENS.

Merum merum Lyæi
 Prolixius propina.
 Furam furam libenter.
 Furebat olim Orestes,
 Alcæon & furebas,
 Vterque matre cæsa.
 Qui neminem necaui,
 Sed optimum Lyæi
 Vinum bibi rubellum,
 Furam furam libenter.
 Porrò Hercules furebat
 Quassans grauem pharetram,
 Arcus & Iphitæos.
 Necnon furebat Aïax,
 Cum parmula vibrans &
 Grauem Hæctoris machæram.
 Ego scyphum capacem
 Habens, & hanc coronam,
 Arcu sine, & machæra,
 Furam furam libenter.

RECENSET AMO-
res suos.

Tu, si referre quicquid
In omnibus viretis
Vbique frondis extat,
Aut perfequi recensens
Maris vales arenas,
Solutus velim meorum
Logista sis amorum.
Primum quidem ex Athenis
Viginti habes amores.
His quindecim sed adde.
Deinde pone amorum
Agmen Corinthiorum.
Achaïæ est Corinthus,
Formosæ vbi puellæ.
Iam Lesbios referto
Nobis Ionas vsque,
Et Cariam, Rhodumque.
Bis mille sunt amores.
Tantumne, ais, amasti?
Nondum Syros amores,
Nondum tenes Canobi,
Cretæve cuius vrbes

Furens habet Cupido.
Quid vis tibi referri
Omneis supra Gadiras
Et Bactrios, & Indos
Cordis mei calores?

DE AMORE.

Dilecta tu quotannis
Quidem venis hirundo,
Struisque vere nidum.
Bruma sed is, latebras
Nilum, petensve Memphim.
At verò sæuus ille
Amor meo perennis
In corde nidulatur.
Hic pinnulas Cupido
Agit nouas, hic ouo
In ipso adhuc fouetur,
Iam semi natus ille est.
Proinde conqueruntur
Pulli, & strepunt hiantes.
Atque interim minores
Fœtus alunt adulti.
Qui rursus educari
Gignunt nouos amores.

Nobis quid ergo fiet?
Clamore persequi tot
Cupidines nequimus.

A D P V E L L A M.

Ne me fuge, ô puella,
Canos videns capillos.
Ne verò quòd tuo flos
Æui renidet ore,
Fastidias amantem.
Vide vel in coronis
Album rosæ implicatum
Vt lilium decens sit.

D E E V R O P A.

Hic, ô puer, iuuenus,
Mihi quidem vt videtur,
Est Iuppiter supremus.
Nam fœminam infidentem
Sidoniam vehitque
Tergo, secâtque latum
Mare vngulis. nec vllus
Taurus gregem relinquat,
Tranaueritque pontum,
Ni Iuppiter sit ipse.

M O R.

M O L L I T E R V I -
uendum.

Quid rhetorum doces me
Scita & necessitates?
Orationibus quid
Opus mihi tot istis,
Quibus nihil iuuamur?
Potare mē doceto
Mollis merum Lyæi.
Quin aurea doce me
Ridere cum Cythere.
Cani caput coronant.
Aquam puer dato iam,
Profunditòque vinum:
Mentem mihi sopito.
» Nam mortuum teges me
» Breui mora. Sepultus
» Nil concupiscit vnquam.

V E R.

Vide vt repente vere
Charites rosas abundant.
Vide vt noti quiescant,
Placidò & mari stet vnda.

C. i.

Vide vt natent anates,
 Redeant grues peregré.
 Radiis Apollo puris
 Nitet, atque lustrat orbem,
 Pepulitque nubium umbras.
 Hominum nitent labores,
 Sola frugibus grauescunt,
 Oliua parturit iam.
 Bromij merum coronant.
 Foliis vbique foetus
 Nitidus, micátque ramis.

D E S E I P S O.

Ego fenex quidem sum,
 Sed plus bibo iuuenis.
 Si quando verò salto,
 Vtrem iuuat vibrare,
 Fastidióque thyrsum.
 Pugnare si quis optet,
 Fas esto, præliator.
 Cedo scyphum puer mi,
 Et melle temperatum,
 Ac dulce funde vinum.
 Ego fenex quidem sum,
 Saltabo verò, vt olim

Silenus in popello.

I D E M.

Vbi suaue poto vinum,
 Animo repentè læto
 Celebro nouem Camœnas.
 Vbi suaue poto vinum,
 Subitò molesta cura, &
 Operosa consili vis
 Rapidas eunt in auras.
 Vbi suaue poto vinum,
 Subitò iocos resoluens,
 Roseas me agit per auras
 Hilarè ebriumque Bacchus.
 Vbi suaue poto vinum,
 Simul indui coronam,
 Manibus meis paratam,
 Varióque flore textam,
 Placidam celebros vitam.
 Vbi suaue poto vinum,
 Liquido madens odore,
 Lepidam & tenens puellam,
 Venerem cano iocosam.
 Vbi suaue poto vinum,
 Animum vt meū explicauit,

Cyathi in modum repandi,
 Thiaso frequente lætor.
 Vbi suaue poto vinum,
 Proprium hoc meum est lucellum:
 Et id auferens abibo.
 „ Siquidem mori stat omneis.

DE CVPIDINE.

Apem rosæ Cupido
 Non cernit insidentem,
 Incautus at feritur.
 Manúque sauciata
 Tenellus eiulauit.
 Proinde cùm decoram
 Volasset ad Cytheren,
 Heus óccidi, óccidi, inquit,
 Mater, relinquo vitam;
 Nam me pufillus anguis,
 Alas habens, momordit,
 Apem vocant coloni.
 At si, inquit illa, fili
 Apis perurit íctus,
 Quantum putas laborent,
 Quos tu feris sagittis?

BACCHVM LAVDAT.

Hilari merum bibentes,
 Bromium patrem canamus.
 Bromius chori repertor.
 Bromium iuuant canentes,
 Bromium iuuant iocantes.
 Bromius Cupidini par.
 Bromio calet Cythere.
 Temulentia & per ipsum
 Genita est, Charisq; pulchra.
 Per eum dolor sopitur.
 Per eum quiescit angor.
 Vbi poculum repletum
 Pueri ferunt venusti,
 Fugit vsque cura mixta
 Rapidis noti procellis.
 Oneremur ergo vino,
 Cura & leuemur omni.
 „ Tibi quid dolore prodest,
 „ Et confici querelis?
 „ Quis enim futura nouit?
 „ Sua cuique vita cæca est.
 Iuuat vuidum Lyæo
 Agitare me choreas.

Iuuat & fragrantem oliuo
 Decente cum puella
 Hilari vacare ludo.
 Quod adest molestiarum,
 Sibi qui volent habento.
 Hilari merum bibentes,
 Bromium patrem canamus.

DE SEIPSO.

Cupio quidem iocosi
 Bromij choros requirens:
 Amo verò cum iuuenis
 Fidibus canens bibensque,
 Hyacinthinis corollis
 Caput implicatus, vt cum
 Teneris iocer puellis,
 Amo maximè inter omneis,
 Nihil inuidere possum,
 Neque nosse contingit mihi
 Liuorem adhuc malignum,
 Leuiora tela linguæ
 Fugio timens procacis.
 Fugio, execròrque semper
 Epulis citata festis,
 Genialibusque bella:

Vbi maximè choreas
 Vernante cum puella
 Cithara sonante plaudo.
 Iuuat otium & quies me.

DE CICADA.

Nimis es, Cicada, fœlix:
 Quòd arboris supremum,
 Saturata rore pauco,
 Vbi infides cacumen,
 Dominæ in modum potentis
 Modulari dulce carmen.
 Tua nanquè cuncta lætis
 Ea quæ vides in agris:
 Quicquid ferunt & horæ.
 Amor es boni coloni,
 Quia nil soles nocere.
 Veneranda verò vates
 Æstatis appetentis.
 Volitas amata Musis,
 Volitas amata Phœbo:
 Tibi qui dedit suauem,
 Liquidamq; habere vocem.
 Neque te senecta carpit.
 Sapiens, humoquæ nata,

Studioque læta cantus,
 Minimè patens dolori,
 Sine sanguine, ô Cicada,
 Similis ferè deis es.

S O M N I V M.

Mihi currere in quiete
 Nuper videbar, alas
 Humeris gerens volucres.
 Sedenim Cupido, plumbo
 Pedibus licet grauatis,
 Me prendit affecutus.
 Sibi somnium quid hoc vult?
 Ego sic quidem putavi:
 Multis amoribus qui
 Miser implicatus yror,
 Aliis quidem resoluar,
 Sed in hoc manebo vinctus.

T E L A C V P I D I N I S.

Veneris maritus olim
 In Lemniis caminis
 Ex are fabricabat
 Amoribus sagittas.
 Venus ipsa verò melle

Bona cuspides linebat.
 Sed eas Cupido felle
 Puer eius imbuebat.
 Ibi cum impetu Gradius
 Validam vibrabat hastam,
 Et Amoris eleuabat
 Leuiora tela ridens.
 Grauis hæc tamen videtur,
 Amor inquit, experire.
 Iacit: excipitque Mauors.
 Venus & sub ipsa ridet.
 Ibi Mars statim ingemiscens
 Grauis, inquit, aufer illam.
 Tibi serua, ait Cupido.

I N A M O R E M.

Graue non amare prorsus,
 Graue rursus est amare.
 Graue ter quaterve amare,
 Nec amoribus potiri.
 » Minimi genus putatur.
 » Sapiens iacet, probusque.
 » Pretium intuentur vnum.
 Pereat sed ille, primus
 Pretium impius qui amauit.

- „ Iubet abnegare fratres
 „ Pretium, iubet parentes.
 „ Ciet & cruenta bella.
 „ Quod acerbius, perimus
 „ Miseri per hoc amantes.

S E N E X S A L T A N S .

Amo senem venustum, &
 Iuenculum choreuten.
 Verùm senex choreas
 Plaudens, senis capillos,
 Mentem gerit iuueni.

H O M E R I L Y R A .

Age da lyram mi Homeri,
 Vbi chorda abest cruenta.
 Age da scyphos sacrarum
 (Volo temperare) legum:
 Vt humum ebrius laceffam,
 Pede verberans soluto:
 Citharâque concinente,
 Rabie furens modesta,
 Temulenta verba fundam.

A D P I C T O R E M .

Age pictor optime audi
 Lyricæ modos Camcenæ.
 Berecinthiâsque vento
 Minimè suo sonantes
 Age tibias iocosis
 Penitus relinque Bacchis.
 Age pingere ciuitates
 Hilaras, nec absque risu.
 Modò verò cera possit,
 Etiam suas amantum
 Mihi pingere sanctiones.

D E B A C C H O ,

Iuuenè in scyphis valentè,
 Minimè in scyphis pauentem,
 Lepidum in scyphis choreute
 Faciens deus reuenit:
 Homini meros amores,
 Hilarum ferens temetum.
 Genitrice vite natum,
 Acinis in ebriosis
 Cohibens adhuc reuinctum,
 Vt vbi sit vua secta,

Vigeamus absque morbo:
 Vigeamus vsque membra,
 Vigeamus vsque mentem:
 Redeunte donec anno
 Redeat nouus Lyæus.

V E N V S M A R I

emergens.

Imitatur ergo pontum
 Manus, exprimitque calo.
 Furor artis ergo disco
 Breuiore miscet vndam
 Maris in patente dorso.
 Igitur repertus est qui
 Niueam Cyprin supernè,
 Tenerámque cælet, ipsam
 Nimis in deos superbus
 Generis deúm parentem.
 Ita fingit iste nudam,
 Vt aquis tegantur vna
 Ea quæ nefas videri.
 Placidis vagatur vndis,
 Velutíque muscus albens
 Nitet in mari sereno,
 Ita fluctibus renidens

Mediis

Mediis Venus natando
 Trahit, atque pellit vndam,
 Roseas supra papillas,
 Ferè adusque mólle collum
 Secat vnda vassa Cyprin.
 Medio sed illa sulco,
 Hyacintho vt implicatum
 Bene lilium rubente,
 Placido mari relucet.
 Ibi cærulúsque Delphin
 Agitat frequens choreas,
 Sedet ipsiúsque dorso
 Amor, & Cupido, ridens
 Hominum dolos vterque.
 Ibi piscium recuruus
 Salientium chorúsque,
 Paphiæque ludit alma,
 Neque non natando ridet,

I N V I N V M.

Calathis nigros racemos
 Iuuenes viri resectos
 Humero super valente,
 Lepidæ & ferunt puellæ.
 Sed vbi in lacum dederunt,

Referunt pedem puellæ,
 Maribus premuntur vixæ.
 Pedibus merum resoluunt,
 Bromium viri canentes:
 Lacus & repletur hymnis.
 Iuuat hos videre dulcem
 Doliis nouum Lyæum,
 Vbi feruet ille, apertis.
 Simul hunc senes biberunt,
 Tremulis choros celebrant
 Pedibus, vibrantque canos.
 Speculatus at puellam
 Iuuenis decens venustam
 Petit abditus, sub vmbra
 Tenerum in latus iacentem,
 Grauitérque confopitam.
 Ibi eam Cupido mulcens,
 Suadet facem malignus
 Violare nuptialem.
 Iuuenem tamen repellit
 Mulier, nec audit illum.
 At vbi nihil valere
 Sua sentit ille verba,
 Subigit pati misellam.
 „ Siquidem ebrius Lyæus

„ Petulante cum iuuenta
 „ Ita ludit insolenter.

R O S A.

Variæ ferax coronæ
 Cano ver, rosam que vernam.
 Bone tu adiuua sodalis.
 Rosa spiritus deorum,
 Hominum rosa est voluptas.
 Vbi floridi tepefcunt
 Viridante vere amores,
 Decus addit illa Nymphis.
 Rosa suauium Cytheres.
 Rosa cura opúsque vatium, &
 Decet ipsa planta Musas.
 Etiam asperis rosetis,
 Licet irritò labore,
 Iuuat admouere palmas.
 Iuuat & subinde Amorum,
 Vbi legeris, suauem
 Manibus fouere florem,
 Genialibusque mensis,
 Trietericisque Bacchi,
 Rosa quæritur decora.
 Sine flore quid fit illo?

Roseis relucet Eos
 Digitis : color Cytheres
 Roseus : nitent lacertis
 Roseis vbiq̄ue Nymphæ.
 Medicatur hic & ægris,
 Neque mortuos relinquit:
 Violensq̄ue vincit æuū.
 Senium rosæ venustum
 Retinet iuuentæ odorem,
 Agē proferamus ortum.
 Vbi spumeis ab vndis,
 Genitalibusq̄ue quondam
 Venus editur profundi:
 Iupiterq̄ue bellicosam
 Cerebro parit Mineruam:
 Sola tunc rosæ superbum
 Etiam edidēre germen.
 Nouus, inclytusq̄ue scetus.
 Chorus hīc deūm boatus,
 Rosa fiat vt venusta,
 Vbi nectare imbuisset,
 Ita nobilem excitauit
 Rigido exerens rubet
 Fruticem tuum Lyæe.

DE SEIPSO.

Iuuenes ego alloquebar,
 Pedetentim at illa venit,
 Vbi vidit alloquentem.
 Ego tunc ego in choream
 Propero senex volucris.
 Eo iam, mane Cybelle.
 Age da mihi coronam
 Procul esto nunc senectus.
 Genium volo choreis
 Celebrare cum iuuenis,
 Iuuenis repente factus.
 Aliquis mihi liquorem
 Properato ferre dulcem
 Grauida Lyæi ab vna, vt
 Videat senis vigorem:
 Loqui adhuc quidem valētis,
 Bibere & probe scientis,
 Fūrere & simul venustē.

IN AMANTES.

Equi solent inustum
 Coxis habere signum,
 Notescit & tiara

Parthus sua notatus.
 Statim sed ipse quemvis
 Nosco videns amantem :
 In corde nanque signum
 Quoddam gerit pusillum.

S APPHVS LESBIAE

carmen ad Venerem, eodem

Helia interprete.

Sedibus gaudens variis, dolisque,
 O Iouis proles Cypri sempiterna,
 Confici ne me patiaris, oro,
 Diua dolore.

Huc ades tandem : precibus vocata
 Si meis vnquam celer affuisti.
 Tecta me propter quia saepe linquis
 Aurea patris.

Et venis curru properante vecta.
 Te nigris ad me tenuis per auras
 Passeres alis agiles ferebant

Æthere ab alto.

Hic iugales vix tibi sunt soluti,
 Ore cum tu me, dea, sempiterno
 Incipis ridens animum rogare

Quæ mala tangant:

Cur vocem te, quid mihi tum furenti
 Maximè poscam fieri, quis autem
 Seruiat captus mihi. Quis laceffit

Te mea Sappho?

Si fugit nunc te, citò prosequetur.
 Accipit nunquam, dabit vsque dona.
 Non amat te nunc, at amabit, & quod-
 cunque iubebis.

O fauens ad sis quoque nunc, meumq;
 Libera curis animum molestis,
 Adiutrix oro mihi sis in omni
 Fortis amore

E I V S D E M S A P P H V S .

Iam pulchra quidem Diana,
 Iam Pleiades occiderunt :
 Iam nox media est, & hora
 Iam præterit. ipsa verò
 Ah sola cubo misella.

Hic furit, verum aut simulat furorem :
 Te furor, Sappho, miseram furor te
 Impulit tandem vt rueres ab alta

Leucade præceps.

Nec rudem verò, neque perpolitum
 Mitto, sed qui iam minus impolitus,
 Et queat paulò melior videri,

Quàm fuit antè.

Omnibus totus poterit probari,
 Si tibi parte ex aliqua probetur,
 Nec malus cuiquam perhibendus author
 Ipse videbor.

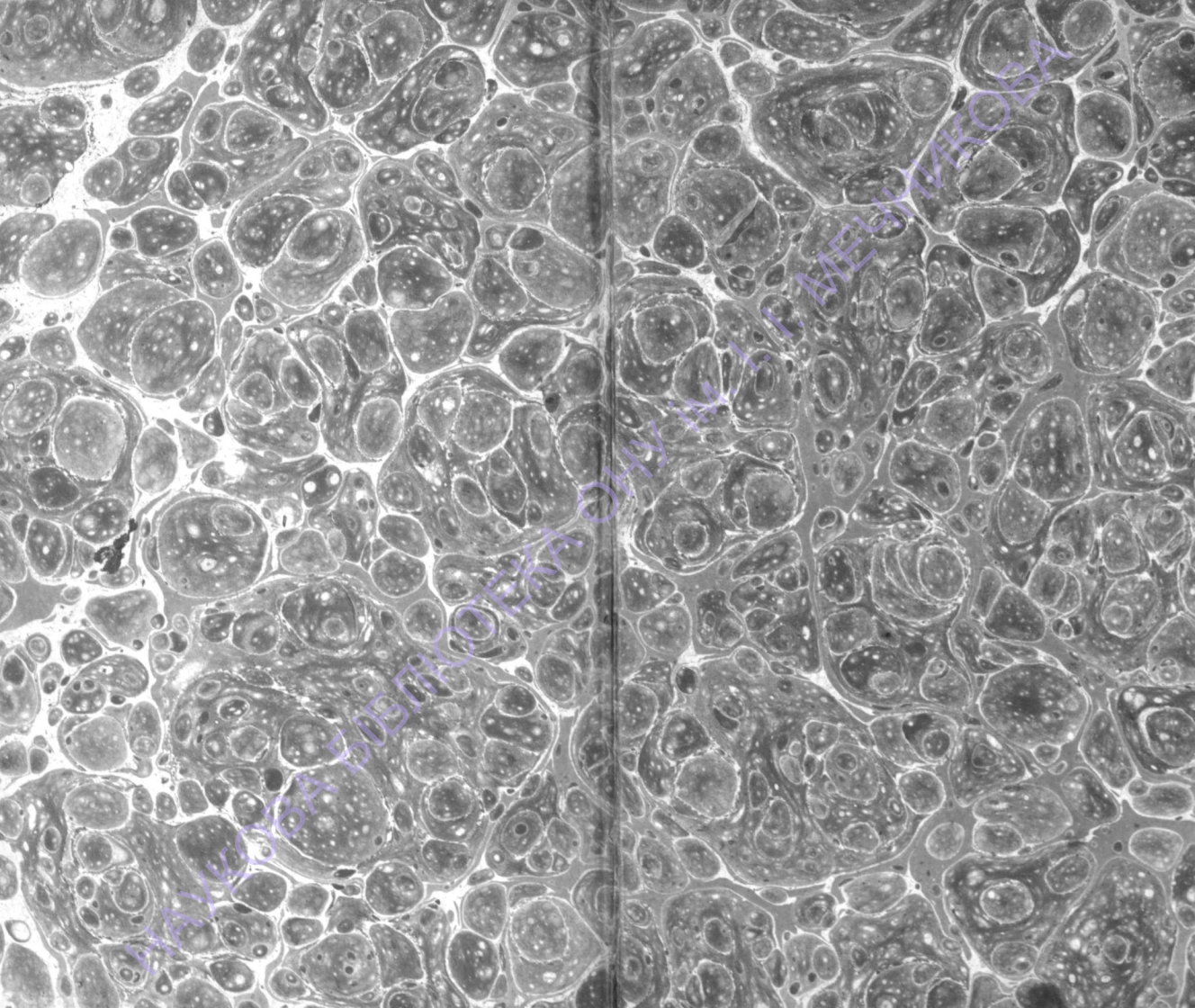
1040

34943

290223

EPCPC

200

НАУКА И ТЕХНИКА
МЕДИЦИНА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

8080
39